

18

EXCELLENTIA SUBLIMATA

A GEMINIS FACULTATIS EXCELLENTISSIMÆ

Præsidiibus totidem velut sideribus

Divis

COSMA & DAMIANO

PURPURATA, ILLUSTRATA,

CÆLO ILLATA

CORAM SENATU POPULOQUE ACADEMICO

Cæsareæ Regiæque Universitatis Carolo-Ferd: Pragensis

Panegyri celebrata.

In Theinensi Basilica B. V. in Celos assumptæ Sacra

Sub Rectoratu

ADMODUM REVERENDI ac EXIMII PATRIS.

P. GEORGII CHSINSKY è SOCIETATE JESU,

Sacro-Sanctæ Theologiæ Doctoris, Collegij ejusdem Societatis

ad S. Ignatium Neo-Pragæ, nec non Almæ Universitatis Carolo-Ferdinandeæ Pragensis p. t.

RECTORIS MAGNIFICI.

Sub Decanatu

PRÆNOBILIS, GENEROSI & EXCELLENTISSIMI VIRI

D. JOANNIS ANTONII CASSINIS DE BUGELLA,

Philosophi & Medicinæ Doctoris, in Universitate Carolo-Ferdinandeæ Pragensi Præceos Medici Professoris Regij, Publici ac Ordin: Sacræ

Cæsareæ Regiæque Majestatis Aulae Medici, p. t.

SPECTABILIS DECANI,

A Prænobili ac Doctissimo Domino IGNATIO JOSEPHO LANGHOFF

Norico Egrensi A A. L L. & Phl: Magistro, Medicinæ Studiofo.

Anno MDCCVI Mensi Decembri Die

PRAGÆ, Typis Georgij Labaun.

HONORI & VENERATIONI
ILLUSTRISSIMI AC EXCELLENTISSIMI
DOMINI DOMINI

ANTONII
JOANNIS

SACRI ROMANI IMPERII COMITIS

DE

NOSTITZ & RINECK,

Hæreditarij D. in Falckenau, Littmitz, Heineris-
grün, Tshochau, Graslitz, Jahbel, Nemeslovitz, & Sahr,

SAC: CÆS: REGIÆQUE MAJEST:

INTIMI ACTUALIS CONSILIARII,

CAMERARII,

Majoris Judiciorum Regni

ASSessoris,

REGII LOCUMTENENTIS,

ET

Supremi in Regno Bohemiæ

MARESCALLI,

Nec non

S. C. M. Designati Egrensis

BURGRAVII,

Domini, Domini mei ac Patroni gratiosissimi.

ILLUSTRISSIME
Ac
EXCELLENTISSIME
DOMINE DOMINE
COMES.

*S*ublimata Excellentia, Divis Medica Tutelaribus COSMÆ & DAMIANO vulgaturæ panegyrim, alijs Sub auspicijs in lucem prodire nec debuit, nec voluit, quàm Tuis, ILLUSTRISSIME ac EXCELLENTISSIME DOMINE DOMINE COMES, quem sublimata Excellentia fastigium adorat Excel-

lentiore mundi portio, Europæus orbis. Tuis devota nutibus acciduam sese Concinnata à me Medices subternit Excellentia, ut, dum sublimem Excellentissimi Nominis virtutumque Tuarum Claritatem suspicit attonita, ab hac Excellentia Tua Sublimitate Sublimata, à Nominis virtutumque splendore dici gaudeat illustrata; Purpurata jam inde, quòd sub Illustrissimos obtutus ventura Tuos ruboris purpurissimum in semet reverberet tenuis pagella. Nolim aut avitam Majorum Pietatem, aut heroas Proavorum Animas Excellentissima Sublimitatis Tua adstruere monumenta, cui quàm sublimè evedta, tam domestica est Excellentia, ut injurium Nominis & Splendoris Tui Theonem censere audeas, qui vetusta Majorum merita Clari-

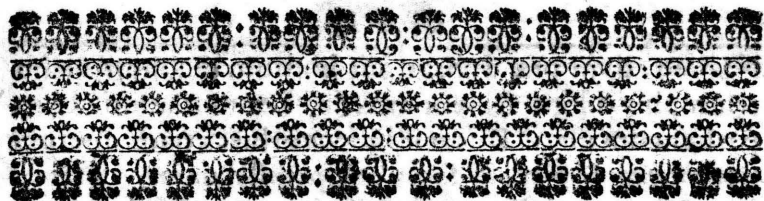
tati & Excellentia Tua bases subternat aut fulcra, qua proprijs eluclatur ad Summa. Sublimatam namque in Te inchna Bohemia Tripolis Suspexit Excellentiam, cum Regni Procerem habere meruit & adamavit. Sublimatam suspexit SVECIA cum Sac. Gsf. Reg. Maji Legatum reverita adoravit. Sublimatam suspexit Noricum, cum debito Submissiois homagio Burgravium Egra salutavit. Sublimatam deniq; suspexit Leo Boëmicus. cum nuperrimè in Supremum Regni Marefchallum in Te evedam venera bundus coluit Excellentiam. Atque huic tuo meritorum honorumq; fastigio jam tum praluisse fortuna videri poterat, dum Gentilitio clypeo nati ad spes Sublimes animi tesseram, Alam insculpsit & Anchoram, Alam Sublimitatis Tua, Anchoram uti Excellentissima gloria prodromam, ita publicae felicitatis prognosticam, qua in sublimi positus boni salutem publici nutantem saepe firmasti & firmas in Salvo, tutam locasti & locas in Salvo. Admittes proinde COMES EXCELLENTISSIME, ut, quam patria toties incolumitati servatricem porrexisti Anchoram, Sublimata Excellentia mea in argumentum sibi sumat fiducia: quò Tuis unà mecum devota obsequijs Excellentissimam Sublimitatem Tuam umbra reveratur pedissequa, & multorum Saculorum Serie, & gloria gravi, inter sidera Sublimanda Excellentia Tua hoc quoque demum Olor Gentilitius accinat elogio: Etiam Sublimatam Excellentiam ad pedes Tuae procubuisse Excellentia

ita vovet

ILLUSTRISSIMÆ EXCELLENTIÆ TUÆ

Devotissimus & Clientum minimus

IGNATIUS JOSEPHUS LANGHOFF,

ORATIO.

Xcellentia Sublimata. Rideat Etymologus! Sublimem attollere, excellentem Sublimare, Antipater sit, qui Græcæ fidei tropum non videat hyperbolen! Medicina artium præstantissima, scientiarum maxima est Hippocrati; quam vel indè indigitatam legas Excellentissimam, ut ipso nomenclaturæ ab etymo nativæ Celsitudinis capias documentum. Nanus nisi Nanum quid bajulet? Metuo myricas interreptanti svadæ, cui Facultatis Excellentissimæ, Facultatum Excellentia, Sublimitas dictionis est argumentum. Malè lappatæ eloquentiæ paludatur centone, cui Tyrus muricem in cunas substravit porphyrogenitæ (a) Fecit etiam Rex Salomon Thronum. Stupeat magnificentia portentum! Stat mole suâ sublime fastigium, fastuosa moles, in qua lepore ars, natura pretiò ita luctantur utrinque, ut, palmam victrici qui asserat, vix Paridem reperias. Hinc eburneis elephantorum nivibus pallefcit ad gratiam, indè auri fulgoribus radiat ad pompam; & nè ad splendoris plenitudinem deesse quid possit, bis seni animantium reguli Thronum conscendentis allambunt Majestatis. Vulgarè non novit sessorem Thronus Spientia! Capió Mysterium! Salomon Sapientum Rex magnum Regum Nomen &

(a) 1. Reg: 10,

Numen, dum præ divitijs aut hostium Subjugatorum triumphis diligit sapientiam, (b) Veniunt omnia bona pariter cum illa. Discat insipiens orbis, etiam divitum potentiam Sapientiæ famulari pedissequam. Et en! jam Salomon disputat (c) à Cedro, quæ est in libano usque ad hyssopum, quæ egreditur de pariete. Sapiens profectò Medicus! qui dum naturam hyssopi & Cedri discutit, in sublimem sapientiæ Thronum medicam evehit, cui hyssopum & Cedrum, myrtum & Cyparissum, laurum & oleam discernere, dotes discriminare tam uni proprium, ut propè individuum. Et quid mirum? Si etiam Imperij Diademata, Regum Coronas, Regnantium Sceptra & trabeas hæc Excellentia sibi jactet domestica? habet namque Archiatros suos Constantinos quartos orientis, Arabum Evaces, Illyriorum Gentios, Mauritanie Jubas, Ponti Mithridates, Scoriæ Reuthas, quot Regales Vertices, tot evectæ in solium Medicæ bases, quot Coronata Capita, tot sublimatæ Excellentie fulcra. Non tamen Augustos hos inter limites gloriæ arctatur celsitudo. Pulchra origo! Cælò delabitur altò! dicam, quod res est: Medicina & Deorum progenies, & Superùm est Genitrix. Indè Isidem Ægyptij, Mercurium Latij, Apollinem Græci, primos artis Medicæ inventores dum jactitant, illustria cælorum incunabula Medicinæ designant. Nechodie dum cum Chironibus Æsculapij stellata astrorum habitarent atria, nî medendi peritia Divorum in Consortium referâisset adyta, Pegasus diceret, qui quot purpuratos infellores, tot sideribus (citra ruinam) invehat Bellerophontes, lemma subscribente Poëta (d) Secernit populo & Dijs miscet superbis. Verùm ultrà fabularum fucum tædet aspergere candori

Veri-

(b) Sap: 7, (c) 3 Reg: 4,

Veritatis. Pictoriæ rudimenta umbra docuit Magistra.
 Rude Magisterium ! Non eget Cleanthe lucis bajula.
 Tecum mihi res est luminosa sapientiæ Filia, Facultas
 Excellentissima, quædum inquilina alis Excellentia tuæ
 sidera, frustra asciticios splendoris radios à Comentarum
 præstolaris obscuris. Sunt nimirum & tibi Chirones
 tui, sed sinè fabula, sunt Cælestes sinè figmento Æscu-
 lapij, divi videlicet COSMAS & DAMIANUS; qui eò
 sublimiùs tuam astra inter extollunt Excellentiam, quò
 sublimiora inter cælites gloriæ scandunt subsellia divini
 Medici. Hi illi tui sunt purpurati Præsides à quibus lu-
 cem haurire svestisti & purpuram; Bis purpurata, quæ ad
 invidiam Romanæ pompæ etiam in Martyrum sanguine
 pricaris purpuras. Bis illustrata & à nativo sapientiæ
 fulgore & à subvectorum inter Sidera divorum tuorum
 sanctitatis & gloriæ splendore luminosa. Quod dum ul-
 trà dicere Meditor, Tuâ Rector Magnifice, Vestrâ Specta-
 biles Decani, Eximij, Clarissimi, Excellentissimi, Docti-
 ssimique Professores, benevolâ patientiâ dicentem su-
 stentate, & humilis dictionis facundiam patienti benevo-
 lentiâ sublimare.

Per minima ad maxima, ad Summa per infima trames
 Virtutis est & Sapientiæ. A parvulis Thetidis ocellis Eu-
 phrates distillant & Eridani, etiam submersuri prætorias,
 hausturi Phaëtontes. A minuto radicis furculo annosæ
 quercus eluctantur ad Sidera, etiam Regina volucrum
 futura palatia. A tenui frutice immortales exurgunt
 Cedri, etiam frondosos Vertices nubibus inferturæ.
 Pusilla vallium abdita Cælo minitantes protrudunt
 Olympos, vel Titanibus in accessos; ita universum
 moderante naturâ, ut è rivulo Eridani, è radice cedri,

X

è val-

è vallium minimis maximi gigantescant Caucaſi,
 Roma terrarum Domina, Orbis urbs, Urbium He-
 lena, cuius faſces ſceptra adorabant regia, cui Bellona
 Victoriã, Fortuna veſtigalem ſubſtravit rotã, in tu-
 gurio ab ubere lupino pendula in Conditore recepta ſuo,
 è tuguriolo in mundi excreſcit Imperium. Quantilla!
 quanta! quàm anguſta! quàm auguſta! ut minima, tam
 maxima. Balbutiant jam nunc litterario Palladis in ru-
 dimento puerascentes Tullij, maturã, olim ſacundiam
 obſtupeſcent, nec æqvabunt ſæcula vix latia amplius
 inaudient roſtra. Sed quid ego? etiã nã inter faſcias
 parvula, inter prætextas adoleſcentula matureſcat Excel-
 lentia? erras! immaturas vix nôrunt cunas Natales gi-
 gantei; faſciæ non capiunt Hercules, qui puſillo etiã-
 num in corpore Heroum faſtis præludunt & faſcibus
 Colubrorum domitores. Spectabis tenella inter mem-
 brorum ergaſtula in purpuratis Præſidibus ſuis, diviſ
 COSMA & DAMIANO, adhuc dum pubeſcentem &
 jam Cælo matureſcentem obſtupeſces Excellentiam. Vix
 eunarum nexibus puellõs exemit Mater, vix primulam
 rationis luculam ſuccendit ætas, jam orbis in orcheſtram
 bini prorumpunt ſcenici, ſcenã Cælo & Mundo daturi
 amæniffimã, Magiſtrã Therdorã Matre, quæ ſimul in-
 fantiæ crepundijs exiit, ſimul pulcherrimã Virtutum
 polymitã natos induit, in Angelos perſonavit, etiã Cæ-
 lites in innocentie ſpectaculum provocaturos. Radiat
 binis oculorum in facibus inſons modeſtia; Liliat in
 frontis ebore niveus puritatis Candor; purpurat labio-
 rum in Corallijs roſeus verecundie pudor; tota in pur-
 pureo-candida decurrit genas virtutum Charis, mentes
 in amorem (etiã in invidiam, ſuccendi ſi poſſent) ſue-
 cenſura ſuperas, dum ut ſibi naturã diſpares, ita innocen-
 tiã

tiâ pares, in Carne tuentur humanos Angelos. Quæris, quis eorum Virtute Excellentior? Geminum in geminis quæres, unum reperies, duos cernes nec COSMAS uter, uter DAMIANUS, si Argus sis, discernes. Naturam errâsse diceres, quæ bino in corpore unum reclusit Virtutis ectypon, unum factura in unico, nisi fors jam tunc geminum Excellentis Sanctitatis, Sanctæque Excellentie meditaretur Colossum. Né verò fraterna hæc in scazon-tem claudicaret similitudo, quos Virtus pares effecit & innocentia, dispares non obliquavit Scientia, virtutis & Comes & pedissequa; quandoquidem castô bene junguntur fædere Pallas & Pietas, Sorores Partheniæ, castarum frugum virginæ matres. Pandantur scholæ in palæstram, ludus explicetur in arenam, quibus Minervæ pugiles ad usque decertent ealamô, prælusuri prælio, quô olim pro Christo cum Lysia decertabunt & ferrô. Exerant nunc litterarij, quod à Theodora Christiani didicere Grammatici, declinare malum, & eligere bonum: Tum demum Poësis sacræ divini Vates, Cælicâ condecorandi & laureâ, cum gentilis Tyrannidis fulmina detonabunt in innocentes. Et en! já mansuetioris literaturæ emensi stadium & sciendi avido ore, Musarum ad livorem, potati Aganippen, Palladi caput consecrant severiori; dùmque traditum disputationibus mundum contemplantur, simul obeundam pro Christo mortem Christiani meditantur Philosophi, quandoquidem mortis meditatio est Philosophia. Jámq; chartis Superexpallescens Medici sudant, argent, & è floridis Hippocratis Galenivè herbarum Elysijs mella legent laboriosæ apiculæ ut profint; nusquam negotiosi magis, quàm erudito hoc in otio, ubi opus moliuntur, non peregrino uni profuturum Jerichuntino. Purpurent ergo lacerti, paupertinum

ægrotorum orbem sustentaturi; rubescant ostrô Vertices, Christianæ Medicinæ futuri Capita purpurata. Et quid, Audirores Spectatissimi, tanta similitudo colorum, morum, mater amorum, in COSMA & DAMIANO peperisse poterat aliud, quàm quod solet? Eam videlicet dilectionem mutuam, quâ non tam alter alterû, quàm Semet in altero ampleteretur uterque, germanæ medulla fraternitatis. Habe ergo jam tuos. Megacosmi & fictrix & pictrix Pœsis Protea, Pirithoos cum Theseis, Achilles cum Patroclis, Nifoscum Evryalis, non invideo; Geminos contuor, (e) duo corpora uno Spiritu habitata non contemplor. Unum in COSMA DAMIANUM, in DAMIANO COSMAM demiror, qui raram fratrum Concordiam, dum cor tam bellè concordârunt in unicum, dormientem è pulvere vel Concentum Platonicum, vel Pythagorælyram, in cælo dignam reanimârunt harmoniam. Verùm! indignor amoris angustix, si duorum Achatum arctatur Cancellis (f) Ex infinita Societate generis humani, ità concreta res est & adducta in angustum, ut omnis Charitas aut inter duos, aut inter paucos jungatur, Oratorum Principis est oraculum. Falleris fallacis amoris limes hypocrisis! ardenti Divorum nostrorum Charitati limitem non scribit Cœsmarchia. Amor hic, quem in cordis utriusque Vesuvio Divinitas succendit, quem Virtus nutrit, flamma est, fratris unum non sufficit pabulum. Non unum COSMÆ DAMIANUM tenero amoris complexu strinxisse satis est, dum mundos etiam totos suò unius corde circumscribit uterque. Erumpant ergo amoris faces, si quas diviniôr Ætna Archiatrorû excoxit sub pectore. (g) paulùm sepultæ distat inertix celata Virtus. Et ô Charitatis excessum! Jam pauperum turguria,

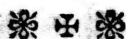
(e) *Nicetas in vita* (f) *Cicero in Lelio*. (g) *Horat lib: 4. od: 4.*

guria, cum tugurijs nosocomia, cum nosocomijs etiam
putida ægrotorum cadavera tam flagrantis Charitatis
abeunt in alimenta: Una tam divino incendio non suffi-
cit Ægæa, tota amoris in palastram vertitur Arabia. In
quamcunque domum ingressus fuero, ad ægrotantium
salutem ingrediar. Digna Hippocrate gnoma, digna In-
digetum nostrorum tessera! fortiusnè, putas, dixerint,
quàm egerint? nè probrum appinge! etiam in accessa
morborum abdita, etiam radicata malorum aconita, quæ
vel omnem lusere Ægææ pharmaceuticam, vel totam
Arabix exhaustere panaceam, Medicorum Cælestium,
COSMÆ & DAMIANI thaumaturgam non fefellere
potentiam: unò Crucis signaculo fugantur vel Medicæ
formidanda, ægri tudinum monstra. Nec tamen pre-
tiosis Medicorum horum laboribus Galenus opes pepe-
rit, quas pridem, Antiquitatis ad ruborem spernere Phi-
losophia docuit Anargyros, quibus sola pondus & pretium
esse poterat Charitas. Deveneror Sublimatum Excellen-
tiæ ostrum, quod purpuratus rubere ut fecit, eminere
effecit. qui omnia vincit amor. O Amor! si ignis es, nôrunt
Hellesponti litora, quàm inter medios febrilium ardo-
rum æstus exarseris amplius! O amor! si flamma es, no-
vit Corinthus, quot carbunculis inter medias contagio-
num umbras effulseris clarius! Et verò: augere flam-
mam, non sistere, ardorem acuere, non restingvere va-
luit tot procurata langventibus Sanitas. Exiguum vi-
deri poterat, corpora animasse ad vitam, nisi facem simul
menti præferret ad salutem ignitus amor. Unde qui
Archiatrum, idem induit & Promethenm, ut exani-
mem, gentilitatis adhuc dum in chao sepultam Ægææ in
faciem veræ fidei inspergeret faculam, inhalaret ani-
mam, Testor Arabix sinus, Vicos, Urbes & Regna, quæ
toties

toties in fementis Evangelicæ abiêre Campos, quoties speciosos (h) pacem Evangelizantium COSMÆ & DAMIANI basiârunt pedes, â quibus calcari merurêre, & facundari. Testor tot everfa fana, proturbata aris idola inverfam Ægææ perversitatem! testor cum incolis, accollas, cum civibus advenas! qui quantum Cælestibus hisâ Medicis pharmaceutices medicamina, tantum ab Apostolis vitæ melioris hausêre exordia. Stupeo, nec Capiô amoris vehementiam, quæ ipsum adeò Syllabum evertere aufa Apostolicum, bis seno Apostolorum numero adhuc inserit geminos, Arabiæ tam Apostolos, quàm Medicos. Tam vile nempe fuerat Excellentiæ, purpurata subijffe rostra, nî & Apostolica quoque scanderet subfella, & duplam se in una compendiaret sublimitatem. Non poterat tantum virtutis & sapientiæ jubar, tanta zelosæ Charitatis lux oculos non perstringere idolomania cimmerijs innutriti bubonis Lysia; Catulum dicas Leænæ Lybicæ, quem barbaro efferatæ gentilitatis in antro vel ad horrorem immanitas, vel ad furorem Compilavit Crudelitas. (i) Sicula Polyphemus in Ætna qualis agit, nî solus huic in fronte micaret, illi oculus duplex. Proh! quàm metuo tuæ Excellentia purpuræ, si hunc in rabiem efferaverit taurum. Jàmque ferali initium daturus tragædiæ infamis scenicus, undas & flammæ, silices & spicula, Cruces & enses apparat, fatali scenæ hoc prælusurus spectaculô. Nec tot contra carneas gigantum moles fulmina Jovi sua cudit Vulcania, quor in innocentes Lysias procudit exitia. Hêu fuge crudeles terras ô Excellentia! quàm Vereor, nè ad superna eluctantem nimum in ima deprimat tam densus furiarum Cataclysmus. Verum, fortior est inermis virtus, quàm armata impi-

(h) *ad Rom. 10.* (i) *Catur: in Spekt: Her: Spekt: 6.*

impietas. Vaticinor, Lyfia abibis in lidium, pretium probatæ affusus Virtuti, non adulteraturus. Maeste animo heroa Excellentia! Sinè bello non stat Victoria, nec domesticos inter parietes laurus frondescit, in arenam descendente: Intelligent sæcula, nobiles sapientiæ & Sanctimonix Characteres, quibus patiendo dura, agendo fortia, æternitatis fastis tua transcribis nomina. Ergo ut belli alea felicior cadat Tyranno, mutuatò ab amore telò, intrepida fauciare nititur geminorum Christi pugilium peçtora sub pietatis cortice personata impietas. Hinc honorum fastigia, hinc opum gazophilacia, hinc illecebrarum blandimenta, hinc favorum Lenocinia unò pugnam ordiuntur impetu. Hem quanri Achilles! nisi unâ suos reperirent Parides. Amoris facem vulpes præfert (k) Samsonia, sed ut incineret; aurata mellis pocula (l) Circe propinat venefica, sed ut in fatuet. Ridet, ut irretiat, mulcet ut perdat, religionis facem ad aras gentilitatis traducem ventilat, ut lucis filios tenebroso idololatriæ imperio mancipet vectigales, vasfrum blandientis Tyrannidis ingenium. Quid ad hæc generosa Martyrum mens! putasne cesserit incantanti? Absit Excellentix convitium. Marpesiam quatunt non concutiunt imbelles fluctus. Lyfias svadet, nil persvadet, perorat, nil exorat, ad fidei cautes elingvis Orator. Vicisti Excellentia! & eò gloriosius, quò fallacis amoris prælium pugnaisti fortius. Scilicet incantatricem excantare Syrenulam plus Orpheo, quàm montium rupes animare in pergama. Et vero irritæ Lyfiæ blanditiæ in furias irritantur, quosque blandiendo nequiverat, minitendo subvertere nititur Agonothetas. Minatur, furit, æstuat, tonat & fulminat; Sed victoriosam laurum bruta non

)

ter-

(k) *Judic: 15.* (l) *Tibull: 1, 4.*

terrent fulmina exerrantis furoris. Quid ages emasculate latro? elumbis parricida Lyfia? in carcerem COSMAM & DAMIANUM compinges? bene est: Inter tenebrosæ noctis obscura sidera splendent magis. In mare demerges? è profundo maris gremio, gemmas piscabuntur & conchilia, quibus suam Martyrij Excellentiam appetient amplius. In ignes imittes? Aurum sublimant, non obscurant cilibani, adamanti non officit Vulcania. In Cruces suffiges? & vel sic hoc magis sublimabis Excellentiam, quò propriorem effeceris summo, qui in Crucis adoratur trophæo. Plue per me licet, telorum grandines, grandina lapideos imbres, his quoq; velut pyropis pretiosiores reddes Victorum coronas. Sanguinem funde & profunde, etiam per hæc rubri maris vestigia detriumphabere Phærao. Sed en! undis innatantes jam video & fluctibus colluctantes contuor Lyfiæ Triumphatores. Invideo Ægæo mari, quod uniones hostulit geminos, quibus pretiosiores tulit nusquam, nec laturus sit Oriens nec Occidens gemmifer. O! quam Cælestes hi Tyndaridæ in Ægæo Helleponti effulserint nitidiùs, quàm in sigæo olim Trojadis promontorio gemelli. Natant ergo & enatant; merguntur nec demerguntur, & elementum fluidum in solidum tabulatur miraculorum theatrum, orbi in documentum; nec molaribus in profundum demergendam Excellentiam, ad sublimia natam. Dúmqu; incolumes litori reponit unda, ab aquis ad flammam properat, quæ medium nescit, Lyfiæ furentis insania. Et ô portentum! lædi nescia, speciosiorè que igne succensa Martyrum pectora flammam jaculantur è cilibano in circumstantes mortis victimas, vel sic cacutienti gentilitati fidei facem iniecturi prodigiosi Herostrati. Non tamen lucem aut caput, aut videt in silicem obdu-

obdurata Lysia cæcitas. Perge itaque cæcutiens latro,
 & de devicta quoque gigomantiæ barbarie, facpæana ut
 canant Excellentissimi Neptuni Vulcaniq; domitores.
 Nec mora: volant silicum acervi in pendulorum è cruci-
 bus Prophyro-Martyrum corpora, qui portentosô thau-
 mate in caput recidunt jacentis vulgi. Nimirum nec
 Ætnas super, nec Caucasos cum Titanibus gemerent Typ-
 hœi, nî inconsulta in Divos movissent saxa, siderati lapida-
 tores. O Victoriosa Excellentia! Post tot devicta furo-
 ris laniamenta, quidusp iam vincendum restabit Tyran-
 nidis? longævi supplicij hæc finalis Conclusio. Stringi-
 tur, olim justitiæ nunc iniquitatis ministra romphæa,
 Lysia crudelitati Catastrophæ, Martyrij Trophæo impo-
 situra Corodiné. Subduntur ferro cervices eburnæ, & fu-
 riarum æstum ut restingvat sanguine, immortalitate digna
 capita ense demetit sangvisuga Tyrannus. Jacent exa-
 nimes COSMAS & DAMIANUS & hac ut rubcâ, tam
 lacteâ, quia innocuâ, Heroum galaxeâ tinctas cruore
 animas cælo transferunt purpuratas Victimæ. Huc
 ades jam Excellentissima Facultas Medica, & in hoc pro-
 fuso Tutelarium tuorum ostro pricare epomidem; ha-
 bes muricem, quali nec Tyrus in conchiliis, nec suis
 Roma vel fastu fastis digna, unquam superbiit in trium-
 phis. Hoc enim vero est fastuosi mundi ad nauseam pur-
 purari, rubere Excellentiam. Huic et ego dictionis meæ
 epilogum lubens immergerem purpuræ, ut vel sic in-
 formi facundiæ meæ appingerem stibium; nisi sublima-
 ta in divis Præsidibus suis Excellentia, inter sidera jam
 relata, revocaret ad sublimiora. Indignor antiquitati,
 quæ dum astris stelleræ insculpsit monstra, universi deli-
 cium propè vertit in Augiæ stabulum, nisi & qui verrat,
 adijceret Herculem Chiron, hominis brutale monstrum,

Magister Æsculapij, dum virulentâ sagittâ saucius, semet
 curare nescius, mortem præ immortalitate elegit, Deo-
 rum commiseratione cælum obtinuit. Dignus pro-
 fectò commiseratione Medicus, qui se ipsum curare
 nescivit. Cedo palmam, propudiosum Medices mon-
 strum, dum vera suppetunt cælo Medico sidera, à quibus
 suam lucem Excellentia, salutem hauriat ægrotus orbis.
 Cede cælo, monstrosum Excellentia propudium Chiron,
 dum (m) clarissima mundi sidera, lucernas miraculorum
 radijs emicantes, luces divinitus coruscantes, Spectabile
 denique astrorum par in COSMA & DAMIANO. Græca
 Cælis suffigit Ecclesia. Et tam nobile astrorum par aliud esse quod
 possit? quàm bina hæc Medicinæ Sidera sinè monstris Chirones,
 Æsculapij sinè fabula. Nec plus ultra. Ad Summum jam ascendisti,
 cùm in Præsidijs tuis astra conscendisti Excellentia Sublimitas,
 Divorum Indygetum tuorum Sangvine purpurata, Virtute illustrata,
 Gloriæ essedò Cælo illata. Et hic tot Triumphis dicendi Facultas
 succumbit & Trophæis, quibus de aquis & flammis, de crucibus &
 ensibus, de ipsis adeo Sideribus Triumphasti. Illud nunc tibi ulti-
 mum Victrix Excellentia, gloriæ accedat Minutal, quòd post devicta
 omnia, etiam de mea Oratoris penna & lingua triumphâris, qui de
 Sublimitate tua non ut debui sed ut potui.

(m) *Menas græc: i Jul: Gr: Nov.*

D I X I

